

Vi kommer ikke bare med nogle luftige ønsker. Vi havde udtrykkeligt føjet det ind i vores prioriteringer til finanslovforhandlingerne, idet vi sagde, at her ønsker vi en opprioritering. Og dér gør vi det ikke på den billige måde ved at sige, at det skal kommunen bare gøre, nej, vi kommer også selv med penge, for at opgaven kan blive løst. Det er til økonomidelen.

Derfor er de her forslag, som vi kommer med i dag, en opfølgning af de ændringsforslag, som vi stillede under finanslovforhandlingerne.

Man kan sige, at kommunerne har kendt prognosen. Det gør vi også. Og mener man, at kommunerne har gjort det for langsomt – hvad vi mener, fordi de i den samlede prioritering ikke har haft mulighed for det, men vi ønsker heller ikke, at de bare skal sætte kommuneskatten op; det kan vi blive præsenteret for under de økonomiforhandlinger, der foregår en gang om året – så må vi også anvise nogle penge fra Folketingets side, når vi ønsker en øget indsats.

Det er det, jeg slår på her, og hvis man ikke gør det, så mener jeg, at man enten direkte eller indirekte gør kommunerne til en prygelknabe, ved at man bare skubber ansvaret over på dem uden at give dem økonomisk mulighed.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har der været lidt diskussion om, hvad prognoserne er for byggeriet. Ministeren er kommet med nogle ganske små tal, som endda hviler på det optimistiske grundlag, at kommunerne er indstillet på at gældsætte sig for at frembringe de boliger, hvad de nok i realiteten i mange tilfælde ikke er. Så det er optimistisk, og det er jo ganske små tal.

Jeg vil godt bede ministeren oplyse, hvor stort et byggeri der skal til i de kommende 20 år pr. år, hvis vi skal være i balance og kunne skaffe boliger til alle, også om 20 år.

Jeg vil mene, at tallet ligger mellem 30.000-35.000 boliger, der skal bygges om året. Jeg ved ikke, om ministeren umiddelbart kan bekræfte de tal, men jeg tror ikke, at 35.000 er et urealistisk tal.

Det er altså et problem med de mikroskopiske talstørrelser, som ministeren har i sine prognoser. Der er simpelt hen for stort et gab, og vi ved jo godt, hvem det kommer til at gå ud over. Det kommer nemlig til at gå over dem, der ikke har råd.

Det kan være, at vi i udvalget skal have gennemanalyseret tallene. Der er altså en kæmpeaf-

stand mellem ministerens prognoser og så det, der er brug for.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af kommunernes andel af anskaffelsessummen for ældreboliger.

Af Flemming Kofod-Svendson (KRF) m.fl.
(Fremsat 14/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Regeringen har længe arbejdet for at forbedre forholdene for de svageste ældre. Der er behov for tryghed. Der er behov for kvalitet i omsorgen over for de svageste ældre.

Kristeligt Folkeparti ønsker med dette beslutningsforslag at skabe flere ældreboliger, herunder plejeboliger. Det skal ske ved, at staten generelt betaler halvdelen af grundkapitalen ved etablering af almene ældreboliger.

Igen kan jeg erklære mig meget enig i forslagets målsætninger, men ikke i midlerne. Jeg ser ingen grund til, at jeg gentager mig selv for meget. Derfor vil jeg bare kort opsummere, hvad jeg sagde under førstebehandlingen af det sidste beslutningsforslag:

Det er som bekendt regeringens opfattelse, at der er brug for flere boliger til ældre med behov for pleje og omsorg. Derfor har vi også gjort meget på det her område. Derfor har regeringen givet fri låneadgang til grundkapitalen. Derfor har

vi gennemført en væsentlig forbedring af servicearealtilskuddet, 40.0000 kr. pr. bolig med tilknyttet serviceareal kan kommunerne få. Derudover har vi givet låneadgang til den resterende del af anskaffelsessummen på servicearealerne.

Det er meget væsentlige forbedringer af kommunens likviditet og økonomi ved etablering af almene ældreboliger, og jeg kan heldigvis allerede nu mærke en stor interesse for de muligheder, forbedringerne giver. Det forventes, at disse forbedringer vil få kommunerne til at give tilsgagn om etablering af op imod 1.000 flere plejeboliger på årsbasis. Det svarer til en forøgelse på omkring 50 pct. i forhold til år 2000.

Jeg kan ikke støtte forslaget om, at staten overtager en del af grundkapitalen ved etablering af ældreboliger. Som jeg netop har oplyst ved behandlingen af B 76, er det meget væsentligt, at man i finansieringsreglerne for almene ældreboliger fastholder kommunernes interesse i at begrænse byggeudgifterne og i at føre et effektivt tilsyn.

Jeg er opmærksom på, at Kristeligt Folkepartis forslag sigter på at fastholde kommunernes interesse i at begrænse byggeudgifterne. Det skal ske ved at sammenkoble reduktionen af grundkapitalen med ministeriets nøgletal. Men jeg mener altså, at en sådan metode er unødigt bureaukratisk, på samme måde som det vejledende rammebeløb i sin tid var. Samtidig vil metoden stille sig hindrende i vejen for de totaløkonomiske hensyn, som jeg mener det er meget vigtigt bliver varetaget.

Det er vigtigt, at finansieringsreglerne for ældreboliger og alle de almene boliger i det hele taget sikrer en balance mellem to hensyn. På den ene side skal det være fordelagtigt at bygge ældreboliger, og på den anden side skal vi sikre det kommunale ansvar. Sådan er reglerne nu.

De initiativer, regeringen allerede har gennemført, medfører store forbedringer af kommunernes tilskyndelse til at etablere plejeboliger. Derfor er jeg sikker på, at kommunerne vil tage deres ansvar alvorligt, og at vi vil se en vækst i antallet af plejeboliger, hvilket vil være til stor gavn for de svageste ældre, som vi jo alle sammen bekymrer os om, også herinde i Folketinget.

Regeringen kan ikke støtte dette forslag.

Carsten Hansen (S):

Det er stort set en gentagelse af argumenterne fra det sidste forslag, så jeg skal gøre det meget kort.

Som i B 76 er tankerne bag forslaget sådan set reelle nok. Vi skal have bygget det antal ældreboliger, der svarer til behovet. Men den vej, der bliver anvist, mener vi ikke er den vej, der skal følges. Vi vil altså ikke fratage kommunerne ansvaret for at få bygget de ældreboliger.

Derfor synes vi jo, at finansloven gør det langt mere attraktivt for kommunerne end hidtil at planlægge og bygge ældreboliger.

Som Kristeligt Folkepartis forslag ser ud nu, så vil det betyde øget bureaukrati, mere bøvvl, i og med at man skal sammenkoble reduktionen af grundkapitalen med ministeriets nøgletal.

Vi skal sikre, at der bliver bygget ældreboliger nok, og vejen dertil skal være så ligetil og enkel som overhovedet muligt. Det synes vi allerede at regeringens initiativ har sikret, og jeg har sagt herfra, at vi gerne vil følge det. Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Carsten Hansen: Man bliver ved med fra Socialdemokratiets side, hver gang der kommer et forslag, at gøre rede for, at det vil man i hvert fald ikke, men på et eller andet tidspunkt må der vel komme et bud fra Socialdemokratiet på, hvad vi skal gøre ved det her problem.

Nu kan jeg forudse, at vi vil høre den samme lektie fra Venstre og De Konservative om lidt, så de kan sådan set også gøre sig klar til at svare på det spørgsmål. Hvad vil de tre partier gøre ved problemet? Det er et meget enkelt spørgsmål, og jeg synes, at man skylder et svar.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg synes egentlig, at ministeren så udmærket har redegjort for, både i forbindelse med B 76 og nu ved at gentage synspunkterne i forhold til B 77, hvad det er, vi gør, hvad det er, vi har gjort, og hvilken vej vi vil gå fremad.

Vi vil altså ikke være med til at fratage kommunerne et ansvar for det. Og jeg redegjorde også for i min første tale, til B 76, at Ældreboligrådet jo i og for sig mener, at hvis vi sammenholder den udbygningstakt, der er på ældreboligområdet, med det, der sker nu, så får vi bygget boliger nok.

Det er klart, at vi løbende følger situationen, og det er klart, at vi også må sikre, at der er den mobilitet, der skal være på boligområdet, for at vi også har mobilitet på arbejdsmarkedsområdet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så vil jeg godt stille den socialdemokratiske ordfører et helt principielt spørgsmål: Mener Socialdemokratiet, at uanset hvor mange boliger der kommer til at mangle, fordi kommunerne ikke gør tilstrækkeligt, og uanset hvor stor bolignoden bliver, så er det ikke Folketingets ansvar? Sådan må jeg jo forstå meldingen.

Det har ikke været Socialdemokratiets holdning i tidligere tider. Det var Socialdemokratiet, der stod fadder til f.eks. boligreguleringsloven, hvor vi fra Folketingets side gik ind og skabte en regulering af hensyn til at sikre boliger, som lejerne, i hvert fald de fleste af dem, kunne få råd til at betale.

Da havde partierne i Folketinget en vilje til at påtage sig et ansvar, men at vi når dertil, hvor Socialdemokratiet mener, at ansvaret for at sikre, at alle danskere har en anstændig bolig, ikke længere påhviler Folketinget, kan jeg næsten ikke forestille mig kan være Socialdemokratiets holdning, men det ligger faktisk i de svar, vi får.

Gyda Kongsted (V):

Som nævnt under behandlingen af B 76 er Venstre helt enig med Kristeligt Folkeparti i de meget fine tanker og gode intentioner, som også dette beslutningsforslag giver udtryk for, nemlig at der er et reelt behov for at få bygget flere ældre- og plejeboliger, således at bl.a. visitationen kan blive mindre stram end i dag og dermed give bedre mulighed for, at andre end blot de allersvageste kan få opfyldt deres ønske om omsorg og tryghed i deres tilværelse på netop den måde, hver især måtte ønske. Det kan vi overhovedet ikke være uenige i.

Så vil jeg så have lov til at gentage, at det jo også har ligget Venstre meget på sinde med de beslutningsforslag, som vi allerede har fremsat, og det, vi er ved at færdiggøre, og som vi desværre ikke kan diskutere, men som alt i alt skulle give en større mobilitet og fleksibilitet med flere aktører på hele boligområdet uden samtidig at forøge de offentlige udgifter i væsentlig grad.

Det er grunden til, at Venstre desværre ikke kan støtte det her forslag.

John Vinther (KF):

Det bliver meget nemt en gentagelse af debatten under den foregående behandling, og derfor skal jeg gøre det kort og sige, at også her er vi enige i målsætningerne, at vi synes, det er et sympatisk forslag, og vi er helt enige i, at der skal opføres flere ældreboliger.

Men igen bliver konklusionen den samme: Vi kan ikke støtte dette forslag. Vi mener ikke, at det er den rigtige måde, og det er igen først og fremmest princippet om sammenhængen mellem det økonomiske ansvar og kompetencen til at træffe beslutningen. Vi mener ikke, at det er rigtigt at dele det op, så det i virkeligheden er staten, der skal stå for en stor del af gildet, mens det er kommunerne, der har beslutningskompetencen. De to ting skal efter vores opfattelse følges ad.

Kaj Stillinger (SF):

Jamen så vil jeg da gerne for at skabe lidt nuance i debatten sige, at SF er positiv over for det her forslag, men vi ser selvfølgelig gerne, at staten overtager en større andel.

Der er brug for plejehjem, og der er også brug for plejehjem, der kan tilbyde forskellige former for service til de ældre.

I dag er plejehjemmene jo ofte domineret af mange ældre, der er tungt senildemente, og kommunerne har dårligt plads til andre. Der er ældre, der er ensomme, der er ældre, der har psykiske problemer. Til dem er der ikke ret mange pladser. De henvises ofte til at bo i deres boliger og må klare sig med hjemmehjælp og måske lidt dagcenter eller daghjem. De har brug for det fællesskab, der kan skabes på et plejehjem, og har også brug for den tættere omsorg, som man har på et plejehjem.

Flere ældre og behovet for pleje til grupper, der i dag ikke får pleje på et plejehjem, gør, at der altså er meget brug for flere plejehjem, og vi kan derfor hilse det velkommen, at Kristeligt Folkeparti kommer med et forslag, som kan indebære, at der bliver bygget mere.

Vi er enige i, at det er nødvendigt at nedsætte den kommunale andel for at få mere gang i byggeriet af flere ældreboliger. Vi ville imidlertid foretrække, at man yderligere sænker den kommunale andel, og vi kommer med et forslag om, at der kan bygges ældreboliger, hvor staten betaler grundkapitalen, men vi synes klart, at forslaget er et skridt i den rigtige retning.

Egil Møller (DF):

Ingen er vel i tvivl om, at vi mangler ældreboliger og plejeboliger til brug også for demente.

Forslagsstillerne forventer, at man lettere kan motivere kommunerne til at bygge disse boliger, når også statskassen bidrager. Hvorvidt det vil være en tilstrækkelig motivation, at statstilskudet bliver 7 pct. af anlægsudgifterne, er der vel ingen der kan sige noget sikkert om, men det er alt andet lige et skridt i den rigtige retning.

By- og boligministeren har for kort tid siden herfra sagt, at regeringen faktisk har gjort så meget for, at kommunerne er deres ansvar bevidst. Jeg vil sige, at det ikke kan afvises, at regeringen har kastet nogle små godbidder til kommunerne. Det er bare ikke tilstrækkeligt. Viljen er jo ikke reel. Derfor de mange uværdige forhold for mange ældre.

Dansk Folkeparti kan naturligvis støtte forslaget fra Kristeligt Folkeparti.

Annie Lunde Hansen (CD):

Også her vil jeg udtrykke sympati for intentionerne i forslaget, men i CD er vi ikke enige i fremgangsmåden. Og begrundelsen er langt hen ad vejen den samme som vores begrundelse for ikke at støtte det forrige forslag.

Vi tror ikke på, at en nedsættelse af kommunernes andel af grundkapitalen giver kommunerne et øget incitament i den retning, som forslagsstillerne forestiller sig.

Det er kommunernes ansvar, at der bygges ældreboliger, og det er kommunernes medansvar, at byggeomkostningerne holdes nede. Det var med det udgangspunkt, at man lavede ændringerne af finansieringsreglerne, nogle ændringer, som vi egentlig gerne vil se effekten af, før vi går ind i en diskussion om, hvorvidt der igen bør ændres på reglerne.

Vi har da også nogle ønsker i CD, som vi kunne tænke os at få ført ud i livet, og som måske kunne give kommunerne en gulerod. Det var, at man måske beholdt boligen, selve opførelsen af boligen, i boligsektoren, og alt det andet, der var relateret til service og omsorg, placeredes i serviceloven. Så kunne man lade staten finansiere driftsudgifterne til alle fælles faciliteter dog eksklusive personaleudgifterne. Og dette kunne så være en gulerod til kommunerne til at satse på opførelsen af flere boliger, herunder flere rummelige omsorgsboliger, som i dag er en mangelvare.

Alt dette er ude i fremtiden, men jeg ved, at vores socialordfører med største glæde sætter

sig ned og meget gerne vil føre nogle af disse ting frem.

Retfærdigvis skal det da siges, at forslagsstillerne her har været opmærksomme på, at en nedsættelse af kommunernes andel af anskaffelsessummen vil kunne medføre en forringelse af tilskyndelsen til at holde udgifterne nede, og derfor har man foreslået en model, hvorefter man sammenkobler reduktionen med ministerens nøgletal. Men det er da en model, som er noget bøvlet. Det tror vi umiddelbart, og derfor kan CD ikke støtte forslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal gøre det kort: Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget. Vi har lavet nogle ændringer af finansieringsreglerne på det her område, og dem må vi se fungere, før vi ændrer igen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver nødt til at sige, at man skal være udstyret med et grundlæggende meget lyst syn på tilværelsen for at bevare sit gode humør hele vejen gennem den her debat. Det har jeg også, så selvfølgelig opgiver jeg ikke helt håbet, men megen opmuntring er der ikke at hente i de store partiers meldinger om de her forslag. Det må jeg sige.

Også det her forslag fra Kristeligt Folkeparti er Enhedslisten meget positiv over for. Vi vil også gerne ligesom SF gå videre med hele grundkapitalen, men det er et rigtigt skridt på vejen, som Kristeligt Folkeparti foreslår. Man kan så håbe, at Kristeligt Folkeparti også vil udstrække princippet til familieboligerne og ungdomsboligerne. Jeg ved jo, at Kristeligt Folkeparti lægger megen vægt på familien, og dens mulighed for at kunne fungere i samfundet er også et boligproblem, men det kan vi så arbejde videre på.

Der er mange muligheder for at finansiere et forslag som det, Kristeligt Folkeparti fremsætter, og dem skal vi selvfølgelig også gennemgå i udvalget.

En af de muligheder, Enhedslisten har peget på, er, at kommunerne etablerer en udligningsordning, så de kommuner, der ikke vil opfylde deres forpligtelse til at bygge, kan overføre de penge, de burde have brugt, til de kommuner, som vil påtage sig ansvaret for at bygge. En sådan udligningsfond vil jo gøre, at kommunerne får et kraftigere incitament til selv at bygge, for ellers kommer de jo bare til at betale for nabo-kommunens byggeri.

Jeg tror, det vil have en gevaldig opmuntrende virkning rundt omkring i kommunalbestyrelserne, hvis vi fik et sådant instrument, og så kunne vi også slippe for den diskussion om, at vi ikke må indføre tvang over for kommunerne osv. Så får kommunerne et incitament og en opmuntring til ligesom at komme lidt op af sofaen.

Men der er mange andre måder, det kan finansieres på. Jeg nævnte f.eks. en værdistigningsafgift på handel med private ejendomme, så staten kan få en lille smule af de samfunds-kabte værdistigninger til at gøre gavn med, og der er mange andre muligheder. Men det, som for alvor er det afgørende, er, at vi må se at komme i gang, og det kan jeg jo sådan set blive ved med at gentage fra indlæg til indlæg, så det vil jeg så sige for sidste gang i dag.

Men jeg vil faktisk skrive til mine ærede kolleger boligordførere i næste uge og foreslå dem, at vi beder ministeren om at få lavet en behovsanalyse: Hvad har vi brug for af boligbyggeri i de kommende 20 år? Jeg var også inde på det i sidste runde. Så kan vi få nogle prognoser for, hvor der rent faktisk bliver bygget, hvad vi kan forvente, der bliver bygget med den nuværende lovgivning, nogle tal for, hvad der rent faktisk er behov for at bygge, kan vi tage en forespørgselsdebat om boligbyggeri på et godt grundlag, f.eks. til maj. Det er i hvert fald mit forslag.

Jeg håber, de andre boligordførere vil være positiv over for en sådan plan. Man kan jo mene, hvad man vil, om de enkelte ting, men jeg håber, man vil være positive over for en sådan drøftelse, for vi er nødt til at komme i gang, og jeg hører selvfølgelig gerne andre forslag til, hvordan det kan gøres. Men det, der ikke må ske, er, at Kristeligt Folkeparti fremsætter nogle pæne og gode forslag, og så sker der bare ikke mere. Det kan ikke være tilfredsstillende.

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Nu har jeg jo tidligere i dag hørt, at hr. Keld Albrechtsen mener, regeringen sover i timen, men jeg kan fortælle hr. Keld Albrechtsen, at vi er faktisk ret vågne.

Den undersøgelse, hr. Keld Albrechtsen nu vil tage initiativ til at sætte i gang, er faktisk allerede sat i gang. På mit initiativ er der igangsat en undersøgelse, der skal vise, hvad boligbehovet vil være i de kommende 20 år, og hvordan vi kan sikre det antal boliger, så vi alle sammen får et godt sted at bo, også om 10 år. Det er nemlig regeringens målsætning, at alle i dette land får et godt sted at bo.

Nu er jeg ikke interesseret i, at vi skal tage en generel boligpolitisk debat under behandlingen af dette beslutningsforslag, men bare til hr. Keld Albrechtsens orientering: Undersøgelsen er sat i gang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det vil jeg meget gerne kvittere for, og jeg vil sige tak, fordi ministeren har taget det initiativ. Så kan jeg da rejse hjem til Jylland i eftermiddag uden fuldstændig at henfalde i pessimisme, for så er der da et udgangspunkt for en diskussion. Men det bestyrker mig kun i det synspunkt, at vi må have en debat senere på foråret her i Folketingssalen om det generelle boligbyggeri.

Jeg er enig med ministeren i, og det vil formentlig sikkert også mene, at en sådan debat ligesom ikke er omfattet af dagsordenen i dag, men et lille glimt af håb blev der måske tændt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Flemming Kofod-Svendsen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil også gerne kvittere for, at der måske er lys forude, et lille håb om solopgang. Det ville jo være skønt.

Når jeg har lyttet til de forskellige indlæg, har jeg kunnet skrive »gode intentioner«. Flere gange har jeg kunnet skrive »ikke støtte«, andre gange kunne jeg skrive »ønsker at støtte«. Men det, jeg synes er opmuntrende, er den generelle erkendelse af, at vi har et låst boligmarked, fordi der mangler nogle boliger.

Forholdene har været omtalt i adskillige artikler i dagspressen. Undersøger man forholdene lidt nøjere, tror jeg, vi alle må erkende, at vi står i en mangelsituation, og det er min overbevisning, at nøglen til at løse det problem er at få en mobilitet. Adskillige mennesker over 80 år bor stadig i en meget stor bolig, som ikke er egnet for dem, men som ville være det for en anden aldersgruppe og en anden familietype, og så må vi give mulighed for, at de pågældende kan flytte. Det er det bedste for de pågældende, at de kan få en ældrevenlig bolig – nogle gange en egentlig ældrebolig, nogle gange en plejebolig, lidt afhængig af situationen – og samtidig får vi skabt luft, så vi kan få den nødvendige mobilitet. Jeg tror, der er en stigende erkendelse af, at det er nødvendigt.

Der er endnu ikke enighed om metoden, og det er da klart, at man kan diskutere, hvor meget kommunen skal betale. Det er ikke så mange år siden, det var sådan, at kommunen skulle betale 7 pct. Så blev det sat op til 14 pct., og det har medført en betydelig nedgang i byggeaktiviteten. Så kunne man jo sige, at det måske var denne fordobling, denne forøgelse fra 7 pct. til 14 pct., som har skabt den situation, som det fremgår af mange undersøgelser. Men nu får vi altså en samlet undersøgelse, og jeg håber, den kan være med til at presse på, så kommunerne lever op til deres ansvar.

Der er selvfølgelig en grænse for, hvor mange udgifter man kan pålægge kommunerne, og jeg tror, at økonomiske incitament er den type, Kristeligt Folkeparti kommer med, hvor staten skal yde noget mere, er det rigtige incitament. Vi skal ikke komme med nogle særlige krav om, at kommunerne skal bygge sådan og sådan. I stedet for kravsvæjen er det tilskyndelses- eller gulerodsvejen, vi mener bør betrædes, og det er det, vi lægger op til her.

Jeg takker de partier, der vil støtte forslaget, og jeg takker også for den generelle velvilje. Jeg tror godt, vi kan komme videre, for jeg mener, der er en stigende erkendelse af, at det simpelt hen er en nødvendighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 78:

Forslag til folketingsbeslutning om boliger til yngre fysisk handicappede.

Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 14/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Et godt samfund tager hånd om de svageste, og vi ønsker et godt samfund.

Der er et stort behov for at styrke indsatsen for gruppen af yngre fysisk handicappede. Disse mennesker har ikke brug for at bo på plejehjem blandt ældre. De har behov for en bred vifte af boliger, herunder bofællesskaber, de har brug for at bo sammen med nogle på deres egen alder, som de har interessefællesskab med, og det er den problemstilling, der er baggrunden for dette forslag fra Kristeligt Folkeparti.

Igen må jeg sige, at jeg støtter målsætningen, men ikke den måde, man vil gennemføre den på. Forslaget går kort og godt ud på, at staten skal betale hele grundkapitalen ved etablering af almene boliger til denne målgruppe. En bygherre, en selvejende institution skal dog betale en mindre del af anskaffelsessummen.

Forslagsstillerne mener ikke, at det nye tilskud til boliger til denne gruppe, som Folketinget vedtog lige før jul, er tilstrækkeligt. Det er jeg ikke enig i, og igen må jeg henvise til de tiltag, vi har taget for at få kommunerne til at bygge flere almene boliger, herunder boliger til yngre fysisk handicappede. Vi har givet kommunerne fri låneadgang til grundkapitalen, og vi har med finanslovaftalen givet kommunerne et tilskud på 40.000 kr. pr. bolig til yngre fysisk handicappede. Tilskuddet ydes i 2001 inden for en ramme på 15 mio. kr. svarende til ca. 350 boliger. Tilskudsordningen vil fortsætte i hvert fald til 2004, og rammerne for de kommende år vil blive fastlagt på baggrund af erfaringerne fra 2001.

Undersøgelser viser, at der i første omgang er behov for at etablere ca. 1.300 nye boliger til yngre fysisk handicappede, der i dag bor på plejehjem og i midlertidige botilbud. Hvis vi forudsætter, at der også de følgende år afsættes midler til ca. 350 boliger årligt, vil vi efter få år komme op på ca. 1.400 boliger, altså godt og vel svarende til det behov, der findes.

Jeg mener, vi her har etableret en god og en fornuftig ordning, som vil give de rigtige resultater. Helt at afskaffe den kommunale grundkapital for disse boliger og dermed det kommunale medansvar er efter min mening uacceptabelt, og det vil i det hele taget være meget u hensigtsmæssigt at ændre strukturerne og etablere særlige finansieringsregler for selvejende institutio-